

ศาลแรงงานกลาง

ถนนพระราม ๔ แขวงมหาพฤฒาราม เขตบางรัก กรุงเทพฯ

คดีระหว่าง

นางสมบุญ สีคำดอกแค กับพวกรวม ๓๘ คน โจทก์
บริษัทโรงงานทอผ้ากรุงเทพ จำกัด กับพวกรวม ๒ คน จำเลย

วันนี้ (๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓) ศาลแรงงานกลางได้อ่านคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๑๘๕ - ๕๒๒๑/๒๕๕๓ ซึ่งเป็นคดีที่นางสมบุญ สีคำดอกแค กับลูกจ้างซึ่งทำงานในสถานประกอบการเดียวกันรวม ๓๘ คน เป็นโจทก์ฟ้องเรียกค่าเสียหายจากบริษัทโรงงานทอผ้ากรุงเทพ จำกัด ซึ่งเป็นนายจ้าง อ้างว่านายจ้างไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน โดยไม่ได้ดำเนินการเพื่อมิให้เกิดภาวะแวดล้อมในการทำงานที่เป็นอันตรายต่อลูกจ้าง ไม่ได้จัดอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยในการทำงานอย่างได้มาตรฐานและเพียงพอ และนายจ้างไม่ได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ด้วย เมื่อลูกจ้างทั้ง ๓๘ คน ทำงานจึงต้องสูดฝุ่นฝ้ายเข้าไป เป็นผลให้ลูกจ้างทั้ง ๓๘ คน ป่วยเป็นโรคบิสซิโนสิส (โรคปอดอักเสบ)

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า อุทธรณ์ของจำเลยที่ว่าโจทก์แต่ละคนใช้สิทธิโดยไม่สุจริต โจทก์ไม่ได้เป็นโรคบิสซิโนสิสทุกคน ผ้าปิดจมูกและปากที่จำเลยจัดให้ได้มาตรฐานแล้ว และจำเลยมิได้ฝ่าฝืนกฎหมายเรื่องความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับภาวะแวดล้อม ฯลฯ นั้น เป็นอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง ซึ่งต้องห้ามอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๔ และวินิจฉัยว่า แม้ฝุ่นฝ้ายซึ่งเป็นวัตถุอันตรายและเป็นมลพิษจะรั่วไหลหรือแพร่กระจายภายในโรงงานของจำเลย (ไม่จำเป็นต้องรั่วไหลหรือแพร่กระจายออกไปนอกโรงงาน) ก็ถือว่าเป็นการแพร่กระจายของมลพิษตามบทบัญญัติของกฎหมายแล้ว จำเลยเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงงานซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษจึงมีหน้าที่ต้องชดเชยค่าเสียหายให้แก่โจทก์ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙๖ ที่ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายให้แก่โจทก์นั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย พิพากษา ยืน

คดีนี้ ศาลแรงงานกลางพิพากษาให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์ที่ ๑ เป็นเงิน ๑๑๐,๐๐๐ บาท และโจทก์อื่น ๆ รวม ๓๗ คน เป็นเงินคนละ ๖๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑๑๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓,๖๙๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้อง (๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘) จนกว่าจะชำระเสร็จ (ค่าเสียหายที่ศาลแรงงานกลางกำหนดให้จำเลยชดใช้แก่โจทก์แต่ละคนได้ค้ำประกันถึงความเสียหายแก่ร่างกายหรืออนามัย ตามควรแก่พฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งละเมิด รวมทั้งกรณีที่โจทก์แต่ละคนได้รับเงินทดแทนกรณีป่วยด้วยโรคปัสสาวะอักเสบจากกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคมไปแล้วด้วย)

อนึ่ง คดีนี้โจทก์ทั้งสามสืบแปลได้ยื่นฟ้องต่อศาลแรงงานกลางเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘ ศาลแรงงานกลางได้ดำเนินกระบวนการพิจารณามาจนถึงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๘ โจทก์และจำเลยแถลงขอให้ถือผลการตรวจวินิจฉัยของคณะกรรมการแพทย์ที่ศาลตั้งขึ้นตรวจวิเคราะห์โรค เป็นข้อเท็จจริงแห่งคดี ซึ่งต้องนำลูกจ้างไปตรวจต่อไป ศาลแรงงานกลางจึงจำหน่ายคดีไว้ชั่วคราว รอผลการวินิจฉัย ต่อมาวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ศาลแรงงานกลางมีคำสั่งให้ยกคดีขึ้นพิจารณาใหม่ตามที่โจทก์แถลงขอ คดีได้มีการสืบพยานทั้งฝ่ายโจทก์และฝ่ายจำเลยแล้วตลอดมาจนถึงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ศาลแรงงานกลางอ่านคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๖ ให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายพร้อมดอกเบี้ยให้แก่โจทก์ ๓๗ คน (ยกฟ้องโจทก์หนึ่งคน) โจทก์และจำเลยต่างอุทธรณ์คำพิพากษาศาลแรงงานกลางต่อศาลฎีกา ศาลฎีกามีคำพิพากษาและศาลแรงงานกลางอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาเมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยศาลฎีกาพิพากษาให้ศาลแรงงานกลางฟังข้อเท็จจริงเพิ่มเติมและพิพากษาใหม่ ศาลแรงงานกลางได้ให้โจทก์และจำเลยนำพยานหลักฐานเข้าสืบเพิ่มเติมและพิพากษาคดีใหม่ให้จำเลยชดใช้ค่าเสียหายแก่โจทก์ทั้ง ๓๗ คน เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐ จำเลยอุทธรณ์คำพิพากษาศาลแรงงานกลางต่อศาลฎีกา ศาลฎีกามีคำพิพากษาและศาลแรงงานกลางอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาในวันนี้ (๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓)